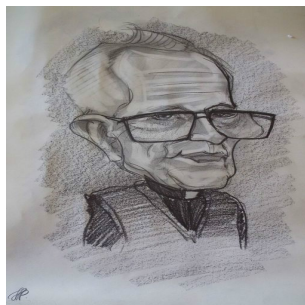

Ks. Czesław Sadłowski

Ks. Czesław Sadłowski urodził się 5 grudnia 1938 r. we wsi Malinówka w powiecie suwalskim. 2 lutego 1939 r. został ochrzczony w kościele parafialnym w Bakałarzewie. Jest najstarszym z pięciorga dzieci Jana i Anieli zd. Budzińskich. Jego dzieciństwo przypadło na okres okupacji, stąd nie należało do radosnych. Jako dziecko zapamiętał wiele przykrych sytuacji np. ss-mana pędzącego do pracy jego matkę, Rosjan, którzy zabrali rodzinie ostatnią żywność.

Podczas wojny jako chłopiec ze zdumieniem obserwował zachowanie księdza swojej parafii, który jawnie stawał po stronie pokrzywdzonych za co został rozstrzelany. Dla niego pozostał bohaterem w sutannie, którego pragnął naśladować.

W 1944 r. ks. Czesław wraz z rodziną przeniósł się do wsi Rutka, a po jej spaleniu do Małych Borawskich w powiecie Olecko, gdzie rodzice otrzymali 14-hektarowe gospodarstwo rolne.

Po wojnie w latach 50-tych Ksiądz był świadkiem trudnego życia chłopów. Wielokrotnie drżał wspólnie z dorosłymi, kiedy przez wieś przemierzały się grupy urzędników, którzy kolejno czegoś od nich żądali. Widział sąsiadów idących do więzienia za „obowiązkowe dostawy”.

W 1952 r. ukończył 6-cio klasową Szkołę Powszechną w Borawskich. Mimo dobrych ocen nie został przyjęty do liceum ze względu na „kułackie pochodzenie”. Po dwóch latach nauki w szkole zawodowej o kierunku murarz- zdun (1952-1954), kiedy zachorowała matka, ks. Czesław powrócił na gospodarstwo rodziców. Pracował również w firmie budowlanej jako magazynier oraz w Rejonie Dróg Publicznych w Olecku.

W 1958 r. wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Nysie, później w Warszawie. W 1960 r. kiedy zmarła jego ukochana matka, będąca nauczycielką dobra i miłości do drugiego człowieka, dalej dążył do celu. Szedł za głosem serca. Rok później rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Warszawie. 4 czerwca 1967 roku w katedrze warszawskiej otrzymał z rąk Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego święcenia kapłańskie. W rodzinnej wsi Malinówka odprawił mszę prymicyjną, po czym przybył do parafii św. Rocha w Jasieńcu. Zimą tego samego roku przemierzając z pierwszą kolędą odległe połacie ziemi, doszedł do wniosku, że należy w tym rejonie utworzyć nową parafię i wybudować kościół.

Pomysł ten nie znalazł poparcia wśród władz PRL-u. Natomiast z entuzjazmem został przyjęty przez mieszkańców Zbroszy Dużej. Kiedy Ksiądz nie otrzymał zgody na budowę świątyni zaczął organizować lekcje religii odprawiać msze święte w domach. Uznał to za konieczną misję, gdyż dotarcie do kościoła w Jasieńcu było wielokilometrową wyprawą. Tak zaczęła się „walka o kościół”.

W 1969 roku mieszkańcy Zbroszy Dużej urządził kaplicę w oborze, którą poświęcił Prymas Tysiąclecia, wierząc w słuszność działań młodego Księdza. Świadczą o tym Jego słowa wypowiedziane podczas kazania: „*Narodzenie Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie w Zbroszy Dużej zaczyna się w stajni. Tak bardzo po chrześcijańsku, po katolicku, po Bożemu*”. Kaplicą nie cieszyli się mieszkańcy zbyt długo, bo milicja zabrała Najświętszy Sakrament i urządziła tu magazyn sprzętu rolniczego.

Ksiądz Czesław nie zrezygnował. Nadal odprawiał msze święte, uczył religii, wyświetlał filmy o treści religijnej. Za taką działalność był szykanowany, wielokrotnie skazywany przez sąd. Często musiał ukrywać się, wymykać milicji, nawet się przebrać. W 1972 roku milicja zniszczyła ostatnią prowizoryczną kaplicę mieszczącą się w namiocie. To zjednoczyło ludzi

jeszcze bardziej. Zaczęli nękać władze, odwiedzać urzędy, pisać, jeździć, tak działać, że Zbroszą zainteresowały się media zachodnie, a władze ugięły się i wydały zezwolenie na budowę świątyni. Ksiądz Sadłowski został wówczas jednym z budowniczych i organizatorem prac. W ciągu dwóch lat (1973-1974) stanęła świątynia i plebania, a rok później powstał cmentarz. 17 sierpnia 1974r. Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński wyświęcił kościół, a 14 grudnia tego samego roku mianował ks. kanonika Czesława Sadłowskiego proboszczem parafii pw. Św. Jana Chrzciciela w Zbroszy Dużej.

Ksiądz, po latach określił ten okres swojej pracy duszpasterskiej jako najciekawszy, najpiękniejszy i najbardziej twórczy, spędzony blisko ludzi – często w czasie deszczu i wichur pod gołym niebem. Wydawało by się, że najtrudniejszy okres życia Ksiądz ma już za sobą. Zamiast oczekiwanego i zasłużonego spokoju ks. Czesław stał się ponownie „obiektem obserwacji” SB. Tym razem powodem była otwarta działalność opozycyjna duszpasterza wobec metod sprawowania władzy PRL-u.

W 1976r. pod Jego przewodnictwem została zorganizowana pomoc dla represjonowanych robotników Radomia i Ursusa. W 1978r. ks. Sadłowski był jednym z założycieli Komitetu Samoobrony Chłopskiej Ziemi Grójeckiej. W tym czasie w kościele gościło wiele osób. W ramach działalności Uniwersytetu Ludowego odbywały się tu wykłady z różnych dziedzin m.in. psychologii, prawa, medycyny, ekonomii, historii. Wkrótce rejon Zbroszy wyglądał jak oblężony obóz. Przez ponad miesiąc na drogach dojazdowych stały posterunki milicji i SB, co uniemożliwiało ludziom z zewnątrz dotarcie do parafii. Za swoją działalność Ksiądz wielokrotnie był karany wzywany na posterunek i straszony więzieniem. Kapłan nie ugiął się, lecz wyruszył po nowe siły – tym razem do Ojca Świętego Jana Pawła II (1981 r.), skąd wrócił utwierdzony w przekonaniu, że idzie właściwą drogą. W 1980 r. w Radomskim Wojewódzkim Urzędzie Spraw Wewnętrznych został opracowany Program unieszkodliwienia proboszcza Sadłowskiego. Przypuszcza się, że jednym z elementów była próba zamachu na życie kapłana, do którego doszło w czerwcu tego roku. Zbrosza i ksiądz Sadłowski stali w tym czasie symbolem chłopskiego ruchu oporu i jedności. W niedługim czasie zaczęła działać na tym terenie „Solidarność”.

W okresie stanu wojennego z równie wielką aktywnością powróciła działalność Uniwersytetu Ludowego. Proboszcz nadal organizował życie kulturalne młodzieży, pomagał szkole w zakupie mebli i pomocy dydaktycznych, rozdawał dzieciom obuwie, żywność, środki czystości, zdobywał leki. W kościele odbywały się koncerty piosenkarzy, organizowane były „białe niedziele”, podczas których ludność korzystała z pomocy lekarzy specjalistów. W 1982r. próbowano podpalić plebanię. Fakt ten nie zniechęcił Księdza do działania.

W 1989r. uruchomił Radio Parafialne Zbrosza Duża, a w 1992 r. uzyskał pasmo radiowe na stałe.

Po 1990 roku oprócz pełnienia posługi duszpasterskiej, Proboszcz z myślą o młodzieży organizował kursy biblijne, spotkania towarzyskie, dyskoteki bezalkoholowe, wycieczki, rajdy, pielgrzymki, obozy sportowo – rekreacyjne. Dla starszych parafian wygłaszane były wykłady z zakresu religii, nowoczesnego gospodarowania, sadownictwa. Przy parafii działała wspólnota rolników, zespół lektorów, odbywały się kursy języka angielskiego i niemieckiego, warsztaty teatralne. W ostatnich latach z jego inicjatywy powstał klub sportowy i siłownia oraz kawiarenka internetowa. Dzięki Niemu młodzież rozwijała i nadal rozwija swoje zdolności, poszerza zainteresowania, zdobywa nowe doświadczenia.

W 2007r. duszpasterz obchodził 40-lecie kapłaństwa. W 2008r. dzięki ks. Sadłowskiemu w naszej parafii odbyła się ogólnopolska uroczystość obchodów 30-lecia powstania Komitetu Samoobrony Chłopskiej Ziemi Grójeckiej, na której mogli zaprezentować swoje umiejętności uczniowie naszej szkoły. W ostatnich latach Ksiądz był pomysłodawcą zorganizowania Domu Środowiskowego dla Osób Niepełnosprawnych w Woli Łychowskiej do powstania którego doszło w 2008r.

Za swoją działalność i pracę społeczną ks. Czesław Sadłowski został doceniony przez wiele grup społecznych otrzymując liczne nagrody, dyplomy i podziękowania. Został uhonorowany

- Zaszczytną Godnością Papieską Kapelana Jego Świątobliwości Benedykta XVI (2008 r.)
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2006r.)
- Medalem Pamiątkowym „Pro Masovia”(2008r.)
- Odznaką Honorową „Zasłużony dla Mazowsza”(2008r.)
- Medalem „Zasłużony dla Powiatu Grójeckiego”(2008r.)
- „Medalem z okazji 25 rocznicy powstania NSZZ Solidarność”(2005r.)
- Medalem Czerwca 76 przyznany przez Zarząd Regionu NSZZ Solidarność Ziemia Radomska
- Złotą Honorową Odznaką za zasługi w rozwoju Piłki Nożnej(2007r.)

Ksiądz Proboszcz od wielu lat współpracuje ze szkołą podstawową, uczestniczy w jej życiu. Wspiera nauczycieli i rodziców w wychowywaniu młodego pokolenia. Docenia wartość nauki i podkreśla jej znaczenie w życiu człowieka. Utwierdza w przekonaniu, że to co zdobyte uczciwą pracą jest trwałe i daje zadowolenie. Często powtarza, że trzeba się trzymać najwyższych wartości takich jak: BÓG, HONOR, OJCZYŻNA, bo bez wartości jesteśmy niczym.

Postać Księdza może być zwłaszcza dla młodych ludzi przykładem wytrwałości w dążeniu do celu. W uznaniu zasług księdza, który jako bohater wpisał się w księgi najnowszej historii Polski, Publiczna Szkoła Podstawowa w Zbroszy Dużej z dumą przyjmuje imię KSIĘDZA CZESŁAWA SADŁOWSKIEGO.